

DECIZIA CIVILĂ Nr. 1.360

Ședința publică din 19 mai 2010

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: **DIORDEA TAMAS**

JUDECĂTOR: **MARIA IRUDE**

JUDECĂTOR: **GABRIEL-ADRIAN NĂȘU**

GREFIER: **LILIANA-CARMEN CĂȚINA**

S-a luat spre examinare recursul formulat de către reclamanta SC **INTERSCOPE SRL Baia-Mare**, împotriva Sentinței civile nr. 4562 din 14 decembrie 2009 pronunțată de Tribunalul Maramureș în dosarul nr. 4672/100/2009, în contradictoriu cu pârâta intimată DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI MARAMUREȘ, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia-Mare**, administrator **Markas Leventi**, asistat de consilier juridic **Răzvan Nicușor Marin**, care depune împuternicire de reprezentare la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că recursul se află la primul termen de judecată, nu este timbrat lipsind 1 lei taxă judiciară de timbru și 11 lei timbru judiciar, fondul cauzei nu este timbrat lipsind 1 lei taxă judiciară de timbru și 30 lei timbru judiciar, precum și faptul că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, potrivit art. 242 alin. 2 C.pr.civ.

Raportat la cauza dedusă judecării se reține că recursul este formulat și motivat în cadrul termenului procedural, precum și că a fost comunicat.

Reprezentantul reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia-Mare** face dovada achitării taxei judiciare de timbru în sumă de 1 lei, cu chitanțe în original pe care le depune la dosar și timbre judiciare mobile în valoare de 45 lei, astfel încât recursul și fondul cauzei sunt legal timbrate.

Se constată că la data de 23 aprilie 2010 s-a înregistrat la dosar o întâmpinare din partea pârâtei intimată Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Maramureș, prin intermediul căreia solicită respingerea recursului.

Reprezentantul reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia-Mare** învederează instanței că nu a intrat în posesia întâmpinării, dar a lecturat-o de la dosar înainte de începerea dezbaterilor. Se comunică un exemplar din întâmpinare cu reprezentantul reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia-Mare**.

Se constată că la data de 17 mai 2010 au sosit la dosarul cauzei, prin fax înregistrat la registratura instanței, note de ședință din partea reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia-Mare**.

Reprezentantul reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia-Mare** solicită incuviințarea administrării probei cu înscrisuri și în acest sens depune copia unui certificat constatator, acte adiționale la contractul de închiriere și declarații privind sediile secundare.

Reprezentantul reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia-Mare** învederează instanței că nu are alte cereri, excepții sau înscrisuri probatorii.

Nemaifiind alte cereri Curtea, în temeiul art. 150 C.pr.civ., declară închise dezbaterile și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentantul reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia-Mare** solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea în tot a sentinței civile atacate cu consecința anulării actului de control prin care s-a refuzat restituirea TVA aferentă bunurilor achiziționate în scopul realizării activității pe care o desfășoară care este făcută în scopul obținerii de profit și realizării de impozite aferente Statului Român. În susținere arată că obiectul activității este IT, că firma oferă soft la comandă, că a depus o prelungire a contractului de închiriere, că proprietarul plătește în continuare impozite și chirie în fiecare lună, existând facturi emise pe numele societății evidențiate corect în actele contabile. Apreciază că în mod eronat se interpretează acest contract în altă formă deoarece cheltuielile sunt făcute în scopul desfășurării activității arătate. În concluzie solicită admiterea recursului, modificarea sentinței atacate în sensul anulării actelor contestate, cu precizarea că acele dotări erau necesare pentru ambient.

Reprezentantul reclamantei recurente SC **Interscope SRL Baia Mare**, administrator **Parkas Levent** arată că obiectele sunt în patrimoniul firmei și sunt cuprinse în evidența contabilă.

După luarea cauzei, dar înainte de deliberări și pronunțări, s-au înregistrat la dosar concluzii scrise din partea reclamantei recurente **SC Interscope SRL Baia-Mare**.

CURTEA,

Prin sentința civilă nr. **4564** din 14 decembrie 2009 pronunțată în dosarul nr. **4672/100/2009** de Tribunalul **Maramureș**, s-a respins acțiunea în contencios fiscal formulată de către reclamanta S.C. **Interscope S.R.L. Baia Mare**, împotriva deciziei nr. **104/14.05.2009** emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice **Maramureș**, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului **Maramureș**.

În considerentele acestei hotărâri s-a reținut că prin decizia nr. **104/14.05.2009** s-a admis în parte contestația reclamantei S.C. **Interscope S.R.L.** împotriva deciziei de impunere nr. **103/05.02.2009**, emisă în baza raportului de inspecție fiscală pentru rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoare adăugată; pentru suma de **664** lei și s-a respins pentru suma de **660** lei, reprezentând TVA stabilit suplimentar.

Reclamanta a susținut că deductibilitatea taxei pe valoare adăugată aferentă achizițiilor de instalații sanitare, cabina de duș cu hidromasaj, materiale de construcții, a două televizoare Personal și uși de lemn de interior făcute la imobilul situat în Baia Mare, Bd. Independența nr. 54 se justifică prin contractul de închiriere încheiat pentru acest spațiu și înregistrat la Administrația Finanțelor Publice **Baia Mare** sub nr. **2777/21.07.2008** cu act adițional și prin faptul că toate aceste bunuri au fost făcute pentru a asigura un spațiu adecvat și condiții optime pentru desfășurarea activității societății.

A mai precizat tribunalul că reclamanta S.C. **Interscope S.R.L.** își are însă sediul social în **Baia Mare, Bd. Unirii nr. 12/43** și desfășoară o activitate de realizare a soft-ului la comandă, așa după cum figurează în obiectul său de activitate. În raport de acest obiect de activitate, tribunalul a arătat că este greu de înțeles cum îmbunătățirile aduse unui spațiu, care nu figurează nici măcar ca punct de lucru al societății, ar putea fi destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile.

Mai mult, în luna noiembrie 2008 când au fost efectuate achizițiile în discuție, contractul de închiriere intervenit între societate și proprietarul spațiului care este unul și același cu asociatul și administratorul societății S.C. **Interscope S.R.L.** ajunsese la termen, iar actul adițional încheiat nu a fost înregistrat la Administrația Finanțelor Publice Baia Mare.

Împotriva acestei hotărâri, întemeiat pe dispozițiile art. 299 - 316 Cod.pr.civ, a declarat recurs reclamanta S.C. **INTERSCOPE S.R.L. BAIAMARE**, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului, reclamanta a arătat că prin acțiunea formulată a cerut anularea actului de control taxe și impozite, respectiv deciziei nr. **104** din 14 mai 2009, prin care intimata a refuzat restituirea sumei de **450** lei reprezentând T.V.A. aferent bunurilor achiziționate de societate și care se afla în proprietatea și patrimoniul acesteia. În argumentare, reclamanta arată că a făcut dovada că este înregistrată ca persoană impozabilă în scopuri de T.V.A. și desfășoară activități de IT, respectiv cod CAEN - 6201 Activități de realizare a sort-ului la comandă, are un punct de lucru unde și desfășoară activitatea, într-un spațiu închiriat, folosit în exclusivitate de societate pentru desfășurarea de activități productive, iar pentru amenajarea și dotarea acestuia a achiziționat mai multe bunuri printre care și corpuri de iluminat electric, diverse obiecte sanitare, uși pentru compartimentare, etc., bunuri care sunt în proprietatea și patrimoniul societății, contribuind astfel la realizarea obiectului principal de activitate.

Cu toate acestea, a relevat reclamanta, instanța de fond a respins acțiunea sa, deoarece a considerat achiziționarea bunurilor mai sus menționate ca fiind cheltuieli în favoarea asociaților, deși achiziționarea acestora este o investiție necesară în scopul realizării obiectului principal de activitate, astfel că în conformitate cu dispozițiile art. 145 alin. (2) și art. 147 Cod fiscal, este o operațiune taxabilă care permite exercitarea dreptului de deducere, mai ales ca societatea are un punct de lucru în acel spațiu pe care l-a pus în funcțiune și-l folosește în exclusivitate pentru realizarea obiectului principal de activitate.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului **Maramureș**, în temeiul art. 115 și art. 308 C.pr.civ., a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului, menținerea sentinței recurate ca temeinică și legală, implicit menținerea deciziei nr. **104/14.05.2009** emisă de Biroul de Soluționare a Contestațiilor din cadrul D.G.F.P. **Maramureș** a deciziei de impunere nr. **103/05.02.2009** emisă în baza raportului de

inspectie-fiscală pentru rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, și a actelor care au stat la baza emiterii acestora.

În acest context, pârâta a învederat că instanța de fond a reținut în mod corect starea de fapt și de drept existentă și a motivat hotărârea fiind seama de toate aspectele relevante prezentate și de probele administrate în cauză. Astfel, din analiza facturilor rezultă că reclamanta a dedus în luna noiembrie 2008 din [redacted] facturi fiscale taxa pe valoarea adăugată în sumă de [redacted] lei, aferentă achizițiilor de instalatii sanitare, cabină de dus cu hidromasaj, materiale de construcție, doua televizoare Panasonic cu plasma, sapte usi de lemn de interior și accesorii și instalatii de iluminat, în vederea dotării imobilului situat în Baia Mare, bdul Independentei, nr. 154.

În legătură cu susținerile reclamantei cum că deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achizitii se justifică prin contractul de închiriere, înregistrat la Administratia Finantelor Publice Baia Mare sub nr. [redacted]/21.07.2008 și prin actul adițional la acest contract, precum și faptul că bunurile care fac obiectul facturilor fiscale menționate în raportul de inspectie fiscala partială au fost achizitionate pentru asigurarea dotărilor necesare desfășurării activității în acest imobil, pârâta a menționat că potrivit certificatului de înregistrare fiscală emis de Oficiul Registrului Comertului de pe lângă Tribunalul Maramureș, contestatoarea are sediul social în Baia Mare, b-dul Unirii, nr. 42, ap. 13, de la data înființării, respectiv 17.04.1997. De asemenea, potrivit actului constitutiv al S.C. INTERSCOPE S.R.L. reactualizat la data de 07.05.2004, sediul social figurează tot la adresa din Baia Mare, b-dul Unirii, nr. 42, apt. 13, aceeași adresa fiind înscrisă și în facturile fiscale în speță, iar ultima actualizare la Oficiul Registrului Comertului datează din data de 12 noiembrie 2008, conform listei administratorilor și asociaților din data de 03.04.2009, iar sediul societății figurează la aceeași adresă și la această dată.

Invocând și dispozițiile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pârâta consideră că pentru facturile menționate S.C. INTERSCOPE S.R.L. nu are drept legal de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de [redacted] lei întrucât lucrările de investitii nu sunt aferente patrimoniului societății, așa cum impun și prev. de art. 21 alin.(3) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Luând în considerare prevederile legale citate și având în vedere documentele existente la dosarul contestatiei din care rezultă că reclamanta nu a avut niciodată sediul social în Baia Mare, b-dul Independentei, nr. 154, prin urmare nici în luna noiembrie 2008 când a efectuat achizițiile în speță, se reține că achizițiile de bunuri nu au fost destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile, nefiind utilizate pentru nevoile firmei, motiv pentru care societatea nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată în suma de [redacted] lei. În acest sens sunt și dispozițiile art. 21 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează care sunt cheltuieli nedeductibile, respectiv cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la pretul de piață pentru aceste bunuri sau servicii.

Având în vedere aceste dispoziții legale precum și documentele depuse la dosarul contestatiei, din care rezulta că administratorul S.C. INTERSCOPE S.R.L., domnul [redacted] Levente este și proprietarul imobilului situat în Baia Mare, b-dul Independentei, nr. 154, deci dotarea, repararea și modernizarea imobilului s-a făcut în favoarea acestuia și nu în folosul societății, atâta timp cât sediul social al societății nu a fost niciodată în acest imobil, societatea nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată.

Pentru motivele invocate mai sus, pârâta a solicitat respingerea recursului și menținerea în tot a hotărârii atacate.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate și a actelor atașate la dosar, Curtea de apel constată că este nefondat pentru următoarele considerente:

Prin sentința civilă nr. [redacted] din 14 decembrie 2009 pronunțată în dosarul nr. [redacted]/100/2009 de Tribunalul Maramureș, s-a respins acțiunea în contencios fiscal formulată de către reclamanta S.C. INTERSCOPE S.R.L. Baia Mare, împotriva deciziei nr. [redacted]/14.05.2009 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Maramureș. În considerentele acestei hotărâri s-a reținut că prin decizia nr. [redacted]/14.05.2009 s-a admis în parte contestația reclamantei S.C. Interscope S.R.L. împotriva deciziei de impunere nr. [redacted]/05.02.2009, emisă în baza raportului de inspectie fiscală pentru rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoare adăugată, pentru suma de [redacted] lei și s-a respins pentru suma de [redacted] lei, reprezentând TVA stabilit suplimentar.

Reclamanta a susținut că deductibilitatea taxei pe valoare adăugată aferentă achizițiilor de instalatii sanitare, cabină de dus cu hidromasaj, materiale de construcții, a

folosit în exclusivitate de societate pentru desfășurarea de activități productive, iar pentru amenajarea și dotarea acestuia a achiziționat mai multe bunuri – iar achiziționarea acestora este o investiție necesară în scopul realizării obiectului principal de activitate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge recursul declarat de reclamanta S.C. **NIERSCOPE S.R.L. BAIA MARE** împotriva sentinței civile nr. **256** din 14 decembrie 2009, pronunțată în dosarul nr. **1072/2009** al Tribunalului **Maramureș**, pe care o menține în întregime.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 19 mai 2010.

PREȘEDINTE,

FLOAREA TÂMBĂ

JUDECĂTOR,

GABRIEL-ADRIAN NĂȘU

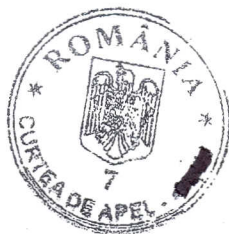
GREFIER,

ILIANA CĂRMEN CĂȚINA

Red.G.A.N.

Dact.H.C./4 ex./ 2010.

Jud.fond. **Oltean**.

Pentru conformitate
cu originalul.

Grefier,